

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1199/2557

นางรัชณี จูมีโจทก์ นางสมจิตร สุขดิษฐ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 326, ป.วิ.อ. มาตรา 193 ทวิ, ป.อ. มาตรา 329, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 393

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์และจำเลยทะเลาะโต้เถียงกันด้วยความโกรธ ต่างคนต่างว่าซึ่งกันและกัน ที่จำเลยพูดว่า "มึงโกงกู" เป็นคำโต้ตอบโจทก์เนื่องจากจำเลยไม่เชื่อว่าโจทก์ได้ชำระหนี้ให้จำเลยแล้วโดยการโอนเงินผ่านธนาคาร จะถือว่าจำเลยเจตนาใส่ความโจทก์อันจะเข้าลักษณะเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทไม่ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ เพราะต้องห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 193 ทวิ โจทก์อุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 เห็นว่า โจทก์อุทธรณ์ว่า ตามข้อเท็จจริงที่ศาลชั้นต้นฟังมา จำเลยได้พูดกับโจทก์ว่า "มึงโกงกู" ไม่ถือว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นโดยสุจริตเพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วนได้เสีย ตามคลองธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 329 (1) ดังที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยมา จึงเป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ ให้รับอุทธรณ์ของโจทก์ไว้พิจารณา ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 จำคุก 4 เดือน และปรับ 4,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 จำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 จำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โจทก์รับราชการครูที่โรงเรียนวัดธงชัยราม จำเลยรับราชการที่โรงเรียนวัดเทพประสาทซึ่งสามโจทก์เป็นผู้อำนวยการ เย็นวันเกิดเหตุโจทก์ไปรอสามโจทก์ซึ่งประชุมครูอยู่ที่โรงเรียนวัดเทพประสาท เมื่อประชุมเสร็จจำเลยออกจากห้องประชุม โจทก์เข้าไปพูดคุยกับจำเลยเรื่องเงินจำนวน 30,000 บาท ที่โจทก์ยืมจากจำเลย แล้วเกิดการโต้เถียงกัน โจทก์อ้างว่าได้ชำระหนี้ให้จำเลยแล้วโดยการโอนเงินผ่านธนาคาร แต่จำเลยไม่เชื่อและพูดว่า เหตุใดจึงไม่นำเงินสดมาคืน เพราะตอนยืมก็รับเงินสดไป มึงโกงกู จำเลยพูดในขณะที่สามโจทก์นางศิริลักษณ์ และนางสาววิไลพรรณ ครูโรงเรียนวัดเทพประสาทอยู่ด้วย ส่วนโจทก์ดำจำเลยว่ามีอาการสติไม่สมประกอบ และคำหยาบอีกหลายคำ พนักงานอัยการได้ฟ้องโจทก์ในความผิดฐานดูหมิ่นซึ่งหน้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 393 โจทก์ให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษโจทก์ คดีถึงที่สุด ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยมีว่า จำเลยมีความผิดฐานหมิ่นประมาทตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ตามข้อเท็จจริงโจทก์และจำเลยทะเลาะโต้เถียงกันด้วยความโกรธ ต่างคนต่างว่าซึ่งกันและกัน คำว่า มึงโกงกู เป็นคำโต้ตอบโจทก์เนื่องจากจำเลยไม่เชื่อว่าโจทก์ได้ชำระหนี้ให้จำเลยแล้วโดยการโอนเงินผ่านธนาคาร จะถือว่าจำเลยเจตนาใส่ความโจทก์อันจะเข้าลักษณะเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทไม่ได้ จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาทตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 และไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าการกระทำของจำเลยเป็น
การแสดงความคิดเห็นหรือข้อความโดยสุจริตเพื่อความชอบธรรม ป้องกันตนหรือป้องกันส่วน
ได้เสียเกี่ยวกับตนตามคลองธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 329 (1) หรือไม่ต่อไป ที่
ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษามานั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น
พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

องค์คณะ

ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม · พรเทพ อัมพรกลิ่นแก้ว · บุญไชย ธนาพันธ์สิน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1199/2557>